

Kelimelerin Ötesine Yolculuk

– kul mehmet · 27 Mart 2026

Kelimelerin Ötesine Yolculuk

Bazı kelimeler vardır ki söylemek için henüz doğmamıştır. Onlar, kalbin derinliklerinde titreşen ama dile düşmeyen duyguların sessiz tanıklarındır. İnsan, bu kelimeleri yazmaya kalktığında aslında kendi içindeki boşluğu doldurur. Aşk, çoğu zaman bu yazılmamış kelimelerin en büyük kaynağıdır. Çünkü aşk, söze sığmaz; insanca bir bakışta, bir tebessümde, bir dokunuşta kendini gösterir. Yazılmamış kelimeler, işte bu anların hatırasıdır. Okuyan, bu kelimeleri gördüğünde hayran kalır; çünkü her biri kendi içindeki eksik parçayı hatırlatır. Yazılmamış kelimeler, aslında hepimizin ortak dilidir: insanca, aşkla, sessiz ama güçlü... Her yolculuk bir kelimeyle başlar, ama bazı kelimeler henüz doğmamıştır. Onlar, insanın içindeki boşluğu doldurmak için bekler. Ayrılığın kapısında durduğumuzda, bu kelimeler bize sessizce eşlik eder. Uzakların çölünde yürürken, yazılmamış kelimeler kum taneleri gibi savrulur. Her biri bir özlemin, bir hatıranın parçasıdır. İnsan, bu kelimeleri dile getirmese de kalbinde taşır. Ve sonunda özlemin vahasına varırız. Burada kelimeler güle dönüşür, insanca bir dokunuşla serinler. Aşk, bu yazılmamış kelimelerin en büyük kaynağıdır; çünkü aşk söze sığmaz, sadece yaşanır. Yazılmamış kelimeler, aslında hepimizin ortak dilidir. Onlar, insanca bir yolculuğun haritasıdır: ayrılıktan özleme, özlemde aşka... Sessizlik çoğu zaman yokluk gibi görünür. Oysa sessizlik, kelimelerin doğmadan önceki hâlidir. Sessizliğin dağına tırmanan insan, aslında kendi içindeki kelimeleri arar. Her adımda bir yankı duyar; bu yankı, dile düşmemiş duyguların hatırlatmasıdır. Sessizliğin zirvesinde aşkın adı söylenmez. Çünkü aşk, kelimelerden önce gelir. Bir bakışta, bir tebessümde, bir dokunuşta kendini gösterir. Sessizlik, bu insanca anların en saf mekânıdır.

İnsanca bir yolculuk, sessizliğin dağında başlar. Burada insan, yazılmamış kelimelerle yüzleşir. Onları dile getirmeye çalışmaz; sadece hisseder. Çünkü bazı kelimeler yazılmak için değil, yaşanmak için vardır. Sessizliğin dağı bize şunu öğretir: kelimelerin ötesinde de bir dil vardır. Bu dil, insanca bir nefesin, aşkla dolu bir kalbin dilidir. Ve bu dil, okuyanı hayran bırakır; çünkü herkes kendi sessizliğinde aynı yankıyı duyar, vesselam.

Mehmet Aluç